

Arrest

nr. 290 963 van 26 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
P.E. Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat G. KLAPWIJK verschijnt voor verzoeker, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 6 juli 2021 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 7 juli 2021 om internationale bescherming. Op 21 februari 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A. M. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en in 2005 geboren te zijn. U bent Pashtoun van origine en soennitisch moslim. U bent afkomstig van het dorp Paitawa, district Qarabagh, provincie Kabul. U ging tot de achtste graad naar school.

Uw drie oudere broers, Am. (...), S. (...) en T. (...), werkten voor de overheid. Op een bepaald moment vertelde de moellah van de moskee tegen uw moeder dat de taliban hem verzocht hadden om tegen haar te zeggen dat haar zonen moesten stoppen met hun werk voor de overheid. Uw moeder bracht uw broers op de hoogte, maar zij besloten te blijven doorwerken. Een week of twee weken later bezocht de moellah uw moeder een tweede keer om te vragen wat ze beslist hadden. Uw moeder zei dat het niet in haar handen lag en een paar dagen later werd u door de taliban benaderd toen u terugkeerde van de boomgaard. Ze zeiden dat uw broers ongelovigen geworden waren en dat u de taliban moest vervoegen in de jihad en in de strijd tegen de overheid. Ze vertelden u dat ze u de volgende dag zouden komen halen en dat u de nummers van uw broers moest bijhebben.

U keerde terug naar huis en vertelde alles tegen uw moeder. Ze was ongerust en bracht u naar uw maternale oom in Jargi dorp in uw district. U mocht het huis niet verlaten en een week later kwam uw moeder u bij uw oom bezoeken en vertelde ze u dat de taliban naar jullie huis was gekomen. Aangezien uw moeder de poort voor hen niet wilde openen, zijn ze over de muur gesprongen en hebben ze uw hond doodgeschoten. Ze hebben daarop het hele huis doorzocht en hebben aan uw moeder gevraagd waar u was. Ze hebben tegen haar gezegd dat ze u zouden neerschieten als ze u zouden vinden. Uw maternale oom heeft u dan geholpen het land te verlaten. Sinds u het land verliet stellen de taliban nog steeds vragen over u en uw drie broers.

U verliet Afghanistan in de herfst van het jaar 1398 (Gregoriaanse kalender: 2019-2020). U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Servië, Bosnië-Herzegovina en Slovenië naar België waar u aankwam op 6/07/2021. Daags nadien diende u hier ook een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Een aantal dagen na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 hebben uw drie oudere broers het land verlaten. Uw oudste broer, Am. (...), werd geëvacueerd naar Amerika en uw twee andere broers, S. (...) en T. (...), zijn momenteel onderweg. De laatste keer dat u met hen sprak – kort na de val van de voormalige overheid – bevonden ze zich in Turkije.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende originele documenten neer: de bankkaarten van S. (...) en T. (...), de legerbadges van S. (...) en T. (...), werkcertificaten van Am. (...) (3) en S. (...) (2). U legt ook kopieën neer van volgende documenten: Amerikaanse documenten van Am. (...) (5) een medisch document van S. (...) (1) en een certificaat van T. (...). Ten slotte legt u ook foto's neer van Am. (...) (3), S. (...) (5), T. (...) (1) en familiefoto's (5).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste merkt het Commissariaat-generaal (hierna: CGVS) op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw verklaringen over uw minderjarige leeftijd bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming (MENA verklaring, p. 1). Het CGVS verwijst hierbij naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 29 juli 2021 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd. Die beslissing toont aan dat u op 26 juli 2021 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar. Uw leeftijd werd namelijk bepaald op 19,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,6 jaar. De geboortedatum die uiteindelijk voor u werd vastgelegd is 1/01/2003. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS houdt u vast aan uw eerdere verklaringen omtrent uw geboortedatum. U geeft aan dat u in 2005 geboren bent en dat u, op de dag van het persoonlijk onderhoud, 17 à 18 jaar oud bent (CGVS, p. 5). U kan echter niet aangeven in welk jaar u geboren bent volgens de Afghaanse kalender en u herinnert zich ook niet wat er op uw taskara stond in verband met uw leeftijd (CGVS, p. 5). U legt verder ook geen enkel document neer om uw leeftijd te onderbouwen en er dient hier bijkomend ook opgemerkt te worden dat u in Slovenië 1/01/2003 als geboortedatum opgaf (zie administratief dossier). U heeft, door u bewust jonger voor te doen dan u werkelijk bent, getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat aantast.

Hiermee samenhangend merkt het CGVS ook op dat u er niet in slaagt om uw identiteit ontegensprekelijk aan te tonen, terwijl een duidelijk bewijs van identiteit essentieel is in elk soort procedure. Tijdens het persoonlijk onderhoud legt u geen enkel identiteitsdocument neer en daarenboven zelfs geen enkel document dat uw naam bevat of dat u persoonlijk aangaat. U geeft aan dat u niet weet waar uw taskara is en dat het mogelijks thuis was toen u vertrok, maar dat ze de taskara niet konden vinden nadat uw moeder stierf (CGVS, p. 4). Het CGVS wenst hier uitdrukkelijk te wijzen op het feit dat u in Slovenië gekend staat als P. M. (...) (zie administratief dossier). In dit kader werd u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS expliciet de vraag gesteld of u onderweg naar België nog andere namen of identiteiten gebruikt heeft. Hierop antwoordde u 'nee' (CGVS, p. 4). Als u geconfronteerd wordt met deze andere identiteit geeft u aan dat u niet van plan was in Slovenië te blijven en dat het dus niet belangrijk was voor u. Volgens uw verklaringen heeft u daar dan ook gewoon een naam opgegeven (CGVS, p. 4). U geeft hierbij dus aan dat u de Sloveense asielinstanties op intentionele wijze heeft proberen te misleiden, wat uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Ook dient hier opgemerkt te worden dat uw facebookprofiel op naam van 'R. K. (...)' staat (CGVS, p. 4). Echter, toen u eerder gevraagd werd of u nog gekend staat onder een andere naam, antwoordde u 'nee' (CGVS, p. 4). Als u gevraagd wordt waarom uw profiel op deze naam staat, geeft u aan dat u geen contact wil maken met dorpsgenoten en dat u daarom deze naam gebruikt (CGVS, p. 4-5). Dit verklaart evenwel niet waarom u dit alias niet spontaan aanhaalde toen u deze vraag gesteld werd. Aangezien dit uw actieve profiel is – u geeft namelijk aan dat u een ouder profiel heeft dat niet meer in gebruik is en dat wel op uw eigen naam staat (CGVS, p. 5) – is het vreemd dat u dit alias zou vergeten vermelden. Vermoed kan daarom worden dat u in deze opzettelijk informatie voor het CGVS probeert achter te houden.

Concluderend kan in ieder geval gesteld worden dat bovenstaande zaken uw algemene geloofwaardigheid ondermijnen waardoor er vragen rijzen omtrent de geloofwaardigheid van het geheel van uw verklaringen.

Ten tweede slaagt u er niet in uw persoonlijke problemen met de taliban aannemelijk te maken. Volgens uw verklaringen probeerden de taliban u te rekruteren nadat uw broers niet waren ingegaan op hun vragen om te stoppen met hun job voor de overheid (CGVS, p. 14). U verklaart dat de taliban u op een bepaald moment aanspraken en dat ze zeiden dat ze u de volgende dag met zich zouden meenemen (CGVS, p. 14, 24). U bent daarop naar het huis van uw maternale oom gevlucht en een week later zijn de taliban naar uw ouderlijke huis gegaan om u te zoeken (CGVS, p. 14).

Vooreerst, wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele

en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

Hiermee samenhangend dient opgemerkt te worden dat het vreemd is dat de taliban u zouden willen rekruteren als uw broers voor de overheid werkten. Volgens uw verklaringen waren de taliban hiervan op de hoogte en was uw familie dus duidelijk overheidsgezind. De taliban zouden van u dus weinig loyaliteit kunnen verwachten waardoor het een vreemde actie is om u te proberen rekruteren. In dit kader geeft u op een bepaald moment aan dat u niet weet wat het doel was van deze talibs en dat u niet weet of ze misschien uw broers via u te pakken wilden krijgen (CGVS, p. 24). U slaagt er echter niet in in concreto aannemelijk te maken dat dit het geval was. Op de vragen wat er precies gebeurde tijdens het moment dat de taliban u aanspraken, antwoordt u telkens slechts oppervlakkig. U geeft aan dat ze zeiden dat uw broers ongelovig waren geworden en dat u deel moest nemen aan de strijd tegen de overheid (CGVS, p. 14), dat ze zeiden dat uw broers ongelovigen zijn geworden (CGVS, p. 24), dat ze de jihad propageerden aan u (CGVS, p. 24) en 'Ze zeiden mij u zou ons moeten vervoegen, je moet vechten tegen hen, ze zijn ongelovigen geworden en je moet vechten tegen de ongelovige overheid' (CGVS, p. 24). U komt dus niet verder dan een weinig doorleefde, weinig gedetailleerde en stereotiepe weergave van een poging tot rekrutering.

Bovendien dient hier gesteld te worden dat, indien de taliban u wilden gebruiken om uw broers onder druk te zetten, ze de kans hadden om u onmiddellijk mee te nemen de eerste keer dat ze u aanspraken. Volgens uw verklaringen lieten ze u toen echter gaan en zeiden ze tegen u dat ze u de volgende dag zouden meenemen (CGVS, p. 24). Dit zou u echter de kans geven om te vluchten en/of uw broers – of de overheid – op de hoogte te brengen van deze poging tot rekrutering. Uw verklaringen getuigen dus van een merkwaardige werkwijze van de taliban die voor hen bovendien met bepaalde risico's gepaard ging.

In dit kader dient opgemerkt te worden dat u naar het einde van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangeeft dat de taliban u ook gevraagd zouden hebben om de nummers van uw broers mee te brengen, hetgeen lijkt te impliceren dat de taliban uw broers via u te pakken wilden krijgen (CGVS, p. 24). Er dient hierbij echter opgemerkt te worden dat u dit pas naar het einde van het interview toe voor het eerst aanhaalt. Als u hiermee geconfronteerd wordt geeft u het stereotiepe antwoord dat u deze vraag niet gesteld werd (CGVS, p. 23-24). Nochtans heeft u doorheen het interview meermaals de kans gekregen om uitgebreid te vertellen wat er allemaal gebeurd is toen de taliban u aanspraken. Zo werd u gevraagd om alle problemen en incidenten te vermelden die gebeurd zijn toen u in Afghanistan woonde (CGVS, p. 13-14), werd u gevraagd te vertellen over het moment dat u gestopt werd door de taliban (CGVS, p. 24) en werden er daarna ook een aantal bijvragen gesteld hieromtrent (bv. 'wat zeiden ze nog tegen u?' en 'maar wilden ze dat u hen zou vervoegen of bedreigden ze jou? Ik probeer te begrijpen wat ze tegen u zeiden?'). U haalde dit toen echter geen enkele keer aan en ook tijdens uw eerdere interview op DVZ had u dit niet vermeld (vragenlijst CGVS, punt 5). Bovendien is het merkwaardig dat u aangeeft dat de taliban enkel op zoek leken te zijn naar de nummers van uw broers toen ze u tegenhielden, maar naderhand niet meer. Ze hadden nochtans andere mogelijkheden, bijvoorbeeld toen ze uw huis doorzochten en met uw moeder gepraat hebben. Volgens uw verklaringen waren ze op dat moment echter enkel naar u op zoek (CGVS, p. 14). Nochtans was uw moeder het contactpunt met uw broers, aangezien de moellah initieel ook haar aangesproken had in verband met de bedreiging van de taliban, en niet uzelf (CGVS, p. 23). Dat u deze vraag naar telefoonnummers pas zo laat tijdens uw persoonlijk onderhoud aanhaalt, hier tijdens eerdere interviews niet over gesproken heeft en het onlogisch overkomt in het geheel van uw verklaringen, doet vragen rijzen over de geloofwaardigheid hieromtrent.

Ten slotte bevatten uw verklaringen omtrent deze beweerde rekrutering ook verschillende tegenstrijdigheden waardoor er verdere redenen zijn om te twifelen aan uw verklaringen. Zo gaf u eerst aan dat er een maand zat tussen de weigering van uw broers om te stoppen met hun werk en de bedreiging van uzelf (CGVS, p. 14), later spreekt u over een paar dagen (CGVS, p. 23) en nadat u gewezen werd op het feit dat dit wel heel snel is, spreekt u over een week of twee (CGVS, p. 23-24). Op dit moment haalt u ook plots een tweede bezoek van de moellah aan, hetgeen eerder een poging lijkt om de bovengenoemde tegenstrijdigheid te verhullen. Daarnaast is het merkwaardig dat u expliciet aangeeft dat de taliban tegen u zeiden dat ze een dag later zouden terugkomen om u mee te nemen, maar uit uw verklaringen blijkt dat ze u pas een week later kwamen zoeken (CGVS, p. 14-15, 24). Het lijkt er hier dus

eerder op dat u uw verklaringen doorheen het interview lijkt aan te passen dan wel aan te dikken. Dit komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede.

Op basis van bovenstaande argumenten kan geconcludeerd worden dat u er niet in slaagt het CGVS te overtuigen omtrent een poging tot rekrutering en de problemen met de taliban daardoor.

Ten derde wenst het CGVS hier ook in te gaan op de profielen van uw broers. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw drie broers gevlucht zijn na de machtsovername van de taliban van augustus 2021. U legt echter een aantal vreemde verklaringen af over uw gezinsleden, de vervolging ten aanzien van uw familieleden, hun documenten en de huidige situatie van uw familie die twijfels doen rijzen over uw verklaringen (cfr. infra).

Vooreerst wenst het CGVS te wijzen op een aantal vreemde elementen in uw verklaringen omtrent uw gezinsleden. Tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming sprak u namelijk helemaal niet over uw broer S. (...). U gaf daar aan dat u vier broers had, namelijk Am. (...), Ah. (...), T. (...) en I. (...) (ook: H. (...); MENA verklaring, p. 2). Als u hiermee geconfronteerd wordt, geeft u initieel aan dat u de namen daar juist heeft vermeld, hoewel u meteen daarna toegeeft dat u het daar verkeerd heeft gezegd. Uw verklaring voor deze fout langs uw kant was dat u slecht geslapen had en u in een slechte situatie bevond (CGVS, p. 21). Dit is echter geen afdoende verklaring voor deze fout, aangezien u – zelfs als u weinig geslapen heeft en u in een slechte situatie bevindt – er nog steeds van u verwacht kan worden dat u de namen van uw broers wel juist kan aangeven. Bovendien dient hier opgemerkt te worden dat u er wel in slaagt om de namen en leeftijden van uw andere broers en zussen correct weer te geven. Dat u geen eenduidige verklaringen aflegt over uw gezinsleden, doet dus serieuze vragen rijzen omtrent enerzijds uw algemene geloofwaardigheid en anderzijds uw verklaringen omtrent de familieband met de persoon van wie u documenten indient en waarop u een deel van uw vrees baseert, namelijk S. (...).

Daarnaast wenst het CGVS in herinnering te brengen dat u geen enkel document indient dat uw identiteit – en bijgevolg ook uw familieband met uw beweerde broers – zou kunnen onderbouwen. U legt enkel foto's van een aantal kinderen voor, waarop u noch uw voorgehouden broers duidelijk te identificeren zijn. Daarnaast moet er ook op gewezen worden dat een foto van jullie samen op zich niet voldoende is om een familieband aan te tonen. Op de vraag of u foto's heeft van toen u ouder was, geeft u aan dat er geen andere opportuniteiten waren en dat uw broers niet altijd aanwezig waren tijdens belangrijke gebeurtenissen (CGVS, p. 18), een twijfelachtige uitleg - zelfs als ze voor de Afghaanse overheid werken betekent dit niet dat ze vanaf dan van de aardboden verdwijnen.

Ook wenst het CGVS in te gaan op de vermeende vervolgingsfeiten ten aanzien van uw broers. U geeft eigenlijk enkel aan dat de taliban uw broers één of tweemaal – via de moellah en uw moeder – hebben bedreigd om te stoppen met hun job (CGVS, p. 14, 23) en dat de taliban – sinds uw vertrek uit Afghanistan – vragen stellen over u en uw broers (CGVS, p. 25). Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw broers na uw vertrek uit Afghanistan hun job voor de overheid konden blijven uitvoeren. U geeft namelijk aan dat ze alle drie actief in dienst waren tot de val van de voormalige overheid (CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw broers in deze periode noemenswaardige problemen kenden, gezien u enkel aangeeft dat de taliban 'vragen stellen over uw broers' (CGVS, p. 25).

Ten slotte blijkt uit uw verklaringen dat de taliban uw jongere broer met rust laten. U geeft aan dat dit is omdat hij heel jong is (CGVS, p. 25). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangeeft dat uw broer H. (...) jonger is dan u bij uw vorige twee interviews had aangegeven. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u aan dat H. (...) 9 of 10 jaar oud zou zijn (CGVS, p. 6), maar zowel tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming als tijdens uw interview op DVZ gaf u aan dat H. (...) (of: I. (...)) 12 of 13 jaar oud zou zijn (MENA verklaring, p. 3; DVZ, punt 17), wat zou betekenen dat hij op het moment van uw persoonlijk onderhoud al 14 à 15 jaar oud zou moeten zijn. De vraag kan hier gesteld worden of u uw verklaringen hieromtrent bewust aanpast om uw asielaanvraag niet te ondermijnen. Als de taliban namelijk uw broers via u onder druk

probeerden zetten, kan de vraag gesteld worden waarom de taliban dat ondertussen ook niet via uw jongere broer zouden doen.

Door het afleggen van ongeloofwaardige en/of tegenstrijdige verklaringen over uw gezinsleden en de vervolging ten aanzien van uw gezinsleden, toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat er ook van zij, zelfs al slaagde u er in een familieband aannemelijk te maken met vroegere leden van het ANSF, dan nog moet u tevens aannemelijk maken dat u hierdoor ook persoonlijke problemen kende en zal kennen in de toekomst. Er kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt dan wel aan dat de taliban u mogelijks wilden gebruiken om uw broers te pakken te krijgen, maar er is supra al op gewezen dat u uw persoonlijke problemen met de taliban geenszins aannemelijk heeft kunnen maken. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat uw broers slechts een laag profiel in het leger bekleedden, namelijk soldaat. Dit blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p. 10-11) én uit de twee legerbadges die u indient van T. (...) en S. (...) (i.e., SDR; zie map 'Documenten'). Dit maakt het minder waarschijnlijk dat de taliban u, de broer van drie gewone soldaten, louter daarom zou gaan vervolgen. Bovendien verwijst u niet naar problemen met individuele talibs of andere personen die wraak zouden willen nemen omwille van wat uw broers deden tijdens hun job. Als u spreekt over de bedreiging die u kreeg van de taliban omwille van de jobs van uw broers, geeft u enkel aan dat de taliban zeiden dat uw broers ongelovigen zijn geworden.

Nergens haalt u aan dat de taliban wraak zouden willen nemen op (een van) uw broers (CGVS, p. 24). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (cfr. supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

U haalt verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde. Evenmin haalt u geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Zoals hierboven al aangegeven, slaagt u er namelijk niet in uw identiteit en uw familieband aan te tonen met de personen waarvan u documenten indient. Het CGVS wenst hierbij ook te wijzen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie map 'Landeninformatie'), waardoor de bewijswaarde hiervan laag is.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te

kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar

voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger

toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-

economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het

is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 16 à 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u tot de achtste graad naar school te zijn geweest en ging u ook naar de moskee voor lessen. U verklaart ook nog in contact te staan met uw maternale oom in Afghanistan. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, § 2, c), en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Het middel is als volgt onderbouwd:

“Doordat, eerste onderdeel verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming mogelijk te maken.

Dat verwerende partij op dit punt verwijst naar onwaarschijnlijke en incoherente verklaringen die verzoeker aflegde tijdens zijn twee persoonlijke onderhouds, te weten:

- Het opgeven van misleidende identiteitgegevens (alias en verkeerde leeftijd, facebook profiel) bij de registratie zijn verzoek tot internationale bescherming

- Het feit dat verzoeker verklaarde – aangaande zijn problemen met de taliban – de mensen zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering om reden dat ze al over voldoende vrijwilligers beschikken die zich bij de taliban willen aansluiten.

- Dit laatste feit kom nog bevreedender voort nu de broers van verzoekers voor de Afghaanse overheid werken

- Het feit dat verzoeker pas op het einde van zijn verhoor de gedachte had geopperd (hij moest de telefoonnummers van zijn broers meenemen) dat de taliban waarschijnlijk enkel achter hem aan waren om zo zijn broers die voor de Afghaanse overheid werkten in hun vizier te krijgen.

- Verzoeker lijkt zijn verklaringen aan te passen al naar gelang het verloop van het persoonlijk onderhoud.

- Dat verzoeker geen overtuigende verklaringen kon afleggen of elementen kon aanbrengen omtrent de identiteit van zijn broers zodat de familieband tussen hemzelf en zijn broers (als ex leden van he ANSF) – volgens verwerende partij – minstens niet aannemelijk werd gemaakt.

Terwijl dat verzoeker van mening is dat de vermeende incoherenties en onwaarschijnlijkheden die verwerende partij meent te kunnen opwerpen omtrent de verklaringen van verzoeker inzake de hoger opgesomde punten veelal berusten op interpretaties van details in tijdsweergaven en theoretische en hypothetische overwegingen die – weliswaar gebaseerd op internationale rapporten – niet per se toelaten

te concluderen dat verzoeker er niet geslaagd is een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie aan te tonen.

Dat een verzoeker om internationale bescherming, wat de gegrondheid van zijn vrees betreft, daarvoor niet mag afgerekend worden louter omdat hij een alias zou hebben aangewend, een vals facebook profiel of aan verkeerde leeftijd zou hebben naar voren geschoven.

Dat het zeker niet als denkbeeldig moet worden beschouwd dat de 3 oudere broers van verzoeker inderdaad voor de Afghaanse overheid hadden gewerkt en dat zij effectief na de machtsovername van augustus 2021 zich ertoe verplicht zagen het land zo snel mogelijk te ontvluchten.

Dat de hypothese dat verzoeker werd gebruikt door de Taliban opdat deze mensen zijn broers in het vizier konden krijgen zeker niet uitgesloten mag worden.

Dat het feit dat verwerende partij meent deze toch wel mogelijks zeer relevante hypothese te mogen verwerpen louter omdat verzoeker deze veronderstelling beweerdelijk pas tegen het einde van zijn persoonlijk onderhoud verwoordde, niet als pertinent of overtuigend kan worden aanzien.

Doordat, tweede onderdeel, verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is om een vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken;

Terwijl dat hoewel verzoeker kennis heeft genomen van de arresten die werden uitgesproken door Uw Raad in kamers met drie rechters op 12 Oktober 2022 (arrest n° 278654) en vervolgens op 13 Oktober 2022 (arresten n° 278701, 287699 en 278700) volgens verzoeker de situatie in Afghanistan, zoals in de internationale pers te lezen staat, heden en naar de toekomstige maanden toe minstens zeer verontrustend wordt bevonden voor iedere Afghaanse burger op maatschappelijk en sociaal economisch vlak en verzoeker zich dus het recht voorbehoudt in de loop van de procedure geactualiseerde rapporten voor te leggen die een duidelijk beeld van de situatie in Afghanistan schetsen op het moment dat de pertinentie en de gegrondheid van de vrees van verzoeker in concreto dient te worden beoordeeld, i.e op het moment dat Uw Raad in casu haar arrest zal uitspreken.

Zodat op grond van het voorafgaande dient te worden geoordeeld dat de bestreden beslissing strijdig is met de artikelen 48/3, 48/4, §2,c) en 62 van de Vr. W. van de wet van 15 december 1980 en deze beslissing derhalve dient worden nietig verklaard."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielaanvraag, omdat (B) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een

burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (C) er niet gesteld kan worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien en omdat (D) het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten uit vrees voor de taliban die hem probeerden te rekruteren nadat zijn drie oudere broers, die voor de overheid werkten, niet waren ingegaan op hun vragen om te stoppen met hun job. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest verzoeker vermoord te zullen worden door de taliban.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielaanvraag, nu (i) zijn algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door zijn verklaringen over zijn minderjarige leeftijd bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming en hij er niet in slaagt om zijn identiteit ontegensprekelijk aan te tonen, (ii) hij er niet in slaagt zijn persoonlijke problemen met de taliban aannemelijk te maken, (iii) hij door het afleggen van ongeloofwaardige en/of tegenstrijdige verklaringen over zijn gezinsleden en de vervolging ten aanzien van zijn gezinsleden de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens zijn verklaringen bevinden niet aantoonde, (iv) het loutere feit dat hij een familielid is van een vroeger lid van het ANSF, waarvan hij *a priori* niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, onvoldoende is om een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken, (v) hij verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aanhaalt ten aanzien van zichzelf of zijn familie in de periode die volgde en hij evenmin geloofwaardige elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat zijn in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd en (vi) de door hem neergelegde documenten deze appreciatie niet kunnen ombuigen. Dit wordt in deze beslissing als volgt toegelicht:

“Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste merkt het Commissariaat-generaal (hierna: CGVS) op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw verklaringen over uw minderjarige leeftijd bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming (MENA verklaring, p. 1). Het CGVS verwijst hierbij naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 29 juli 2021 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd. Die beslissing toont aan dat u op 26 juli 2021 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar. Uw leeftijd werd namelijk bepaald op 19,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,6 jaar. De geboortedatum die uiteindelijk voor u werd vastgelegd is 1/01/2003. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS houdt u vast aan uw eerdere verklaringen omtrent uw geboortedatum. U geeft aan dat u in 2005 geboren bent en dat u, op de dag van het persoonlijk onderhoud, 17 à 18 jaar oud bent (CGVS, p. 5). U kan echter niet aangeven in welk jaar u geboren bent volgens de Afghaanse kalender en u herinnert zich ook niet wat er op uw taskara stond in verband met uw leeftijd (CGVS, p. 5). U legt verder ook geen enkel document neer om uw leeftijd te onderbouwen en er dient hier bijkomend ook opgemerkt te worden dat u in Slovenië 1/01/2003 als geboortedatum opgaf (zie administratief dossier). U heeft, door u bewust jonger voor te

doen dan u werkelijk bent, getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat aantast.

Hiermee samenhangend merkt het CGVS ook op dat u er niet in slaagt om uw identiteit ontegensprekelijk aan te tonen, terwijl een duidelijk bewijs van identiteit essentieel is in elk soort procedure. Tijdens het persoonlijk onderhoud legt u geen enkel identiteitsdocument neer en daarenboven zelfs geen enkel document dat uw naam bevat of dat u persoonlijk aangaat. U geeft aan dat u niet weet waar uw taskara is en dat het mogelijks thuis was toen u vertrok, maar dat ze de taskara niet konden vinden nadat uw moeder stierf (CGVS, p. 4). Het CGVS wenst hier uitdrukkelijk te wijzen op het feit dat u in Slovenië gekend staat als P. M. (...) (zie administratief dossier). In dit kader werd u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS expliciet de vraag gesteld of u onderweg naar België nog andere namen of identiteiten gebruikt heeft. Hierop antwoordde u 'nee' (CGVS, p. 4). Als u geconfronteerd wordt met deze andere identiteit geeft u aan dat u niet van plan was in Slovenië te blijven en dat het dus niet belangrijk was voor u. Volgens uw verklaringen heeft u daar dan ook gewoon een naam opgegeven (CGVS, p. 4). U geeft hierbij dus aan dat u de Sloveense asielinstanties op intentionele wijze heeft proberen te misleiden, wat uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Ook dient hier opgemerkt te worden dat uw facebookprofiel op naam van 'R. K. (...)' staat (CGVS, p. 4). Echter, toen u eerder gevraagd werd of u nog gekend staat onder een andere naam, antwoordde u 'nee' (CGVS, p. 4). Als u gevraagd wordt waarom uw profiel op deze naam staat, geeft u aan dat u geen contact wil maken met dorpsgenoten en dat u daarom deze naam gebruikt (CGVS, p. 4-5). Dit verklaart evenwel niet waarom u dit alias niet spontaan aanhaalde toen u deze vraag gesteld werd. Aangezien dit uw actieve profiel is – u geeft namelijk aan dat u een ouder profiel heeft dat niet meer in gebruik is en dat wel op uw eigen naam staat (CGVS, p. 5) – is het vreemd dat u dit alias zou vergeten vermelden. Vermoed kan daarom worden dat u in deze opzettelijk informatie voor het CGVS probeert achter te houden.

Concluderend kan in ieder geval gesteld worden dat bovenstaande zaken uw algemene geloofwaardigheid ondermijnen waardoor er vragen rijzen omtrent de geloofwaardigheid van het geheel van uw verklaringen.

Ten tweede slaagt u er niet in uw persoonlijke problemen met de taliban aannemelijk te maken. Volgens uw verklaringen probeerden de taliban u te rekruteren nadat uw broers niet waren ingegaan op hun vragen om te stoppen met hun job voor de overheid (CGVS, p. 14). U verklaart dat de taliban u op een bepaald moment aanspraken en dat ze zeiden dat ze u de volgende dag met zich zouden meenemen (CGVS, p. 14, 24). U bent daarop naar het huis van uw maternale oom gevlucht en een week later zijn de taliban naar uw ouderlijke huis gegaan om u te zoeken (CGVS, p. 14).

Vooreerst, wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

Hiermee samenhangend dient opgemerkt te worden dat het vreemd is dat de taliban u zouden willen rekruteren als uw broers voor de overheid werkten. Volgens uw verklaringen waren de taliban hiervan op de hoogte en was uw familie dus duidelijk overheidsgezind. De taliban zouden van u dus weinig loyaliteit kunnen verwachten waardoor het een vreemde actie is om u te proberen rekruteren. In dit kader geeft u op een bepaald moment aan dat u niet weet wat het doel was van deze talibs en dat u niet weet of ze misschien uw broers via u te pakken wilden krijgen (CGVS, p. 24). U slaagt er echter niet in in concreto aannemelijk te maken dat dit het geval was. Op de vragen wat er precies gebeurde tijdens het moment dat de taliban u aanspraken, antwoordt u telkens slechts oppervlakkig. U geeft aan dat ze zeiden dat uw broers ongelovig waren geworden en dat u deel moest nemen aan de strijd tegen de overheid (CGVS, p. 14), dat ze zeiden dat uw broers ongelovigen zijn geworden (CGVS, p. 24), dat ze de jihad propageerden aan u (CGVS, p. 24) en 'Ze zeiden mij u zou ons moeten vervoegen, je moet vechten tegen hen, ze zijn ongelovigen geworden en je moet vechten tegen de ongelovige overheid' (CGVS,

p. 24). U komt dus niet verder dan een weinig doorleefde, weinig gedetailleerde en stereotiepe weergave van een poging tot rekrutering.

Bovendien dient hier gesteld te worden dat, indien de taliban u wilden gebruiken om uw broers onder druk te zetten, ze de kans hadden om u onmiddellijk mee te nemen de eerste keer dat ze u aanspraken. Volgens uw verklaringen lieten ze u toen echter gaan en zeiden ze tegen u dat ze u de volgende dag zouden meenemen (CGVS, p. 24). Dit zou u echter de kans geven om te vluchten en/of uw broers – of de overheid – op de hoogte te brengen van deze poging tot rekrutering. Uw verklaringen getuigen dus van een merkwaardige werkwijze van de taliban die voor hen bovendien met bepaalde risico's gepaard ging.

In dit kader dient opgemerkt te worden dat u naar het einde van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangeeft dat de taliban u ook gevraagd zouden hebben om de nummers van uw broers mee te brengen, hetgeen lijkt te impliceren dat de taliban uw broers via u te pakken wilden krijgen (CGVS, p. 24). Er dient hierbij echter opgemerkt te worden dat u dit pas naar het einde van het interview toe voor het eerst aanhaalt. Als u hiermee geconfronteerd wordt geeft u het stereotiepe antwoord dat u deze vraag niet gesteld werd (CGVS, p. 23-24). Nochtans heeft u doorheen het interview meermaals de kans gekregen om uitgebreid te vertellen wat er allemaal gebeurd is toen de taliban u aanspraken. Zo werd u gevraagd om alle problemen en incidenten te vermelden die gebeurd zijn toen u in Afghanistan woonde (CGVS, p. 13-14), werd u gevraagd te vertellen over het moment dat u gestopt werd door de taliban (CGVS, p. 24) en werden er daarna ook een aantal bijvragen gesteld hieromtrent (bv. 'wat zeiden ze nog tegen u?' en 'maar wilden ze dat u hen zou vervoegen of bedreigden ze jou? Ik probeer te begrijpen wat ze tegen u zeiden?'). U haalde dit toen echter geen enkele keer aan en ook tijdens uw eerdere interview op DVZ had u dit niet vermeld (vragenlijst CGVS, punt 5). Bovendien is het merkwaardig dat u aangeeft dat de taliban enkel op zoek leken te zijn naar de nummers van uw broers toen ze u tegenhielden, maar naderhand niet meer. Ze hadden nochtans andere mogelijkheden, bijvoorbeeld toen ze uw huis doorzochten en met uw moeder gepraat hebben. Volgens uw verklaringen waren ze op dat moment echter enkel naar u op zoek (CGVS, p. 14). Nochtans was uw moeder het contactpunt met uw broers, aangezien de moellah initieel ook haar aangesproken had in verband met de bedreiging van de taliban, en niet uzelf (CGVS, p. 23). Dat u deze vraag naar telefoonnummers pas zo laat tijdens uw persoonlijk onderhoud aanhaalt, hier tijdens eerdere interviews niet over gesproken heeft en het onlogisch overkomt in het geheel van uw verklaringen, doet vragen rijzen over de geloofwaardigheid hieromtrent.

Ten slotte bevatten uw verklaringen omtrent deze beweerde rekrutering ook verschillende tegenstrijdigheden waardoor er verdere redenen zijn om te twifelen aan uw verklaringen. Zo gaf u eerst aan dat er een maand zat tussen de weigering van uw broers om te stoppen met hun werk en de bedreiging van uzelf (CGVS, p. 14), later spreekt u over een paar dagen (CGVS, p. 23) en nadat u gewezen werd op het feit dat dit wel heel snel is, spreekt u over een week of twee (CGVS, p. 23-24). Op dit moment haalt u ook plots een tweede bezoek van de moellah aan, hetgeen eerder een poging lijkt om de bovengenoemde tegenstrijdigheid te verhullen. Daarnaast is het merkwaardig dat u expliciet aangeeft dat de taliban tegen u zeiden dat ze een dag later zouden terugkomen om u mee te nemen, maar uit uw verklaringen blijkt dat ze u pas een week later kwamen zoeken (CGVS, p. 14-15, 24). Het lijkt er hier dus eerder op dat u uw verklaringen doorheen het interview lijkt aan te passen dan wel aan te dikken. Dit komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede.

Op basis van bovenstaande argumenten kan geconcludeerd worden dat u er niet in slaagt het CGVS te overtuigen omtrent een poging tot rekrutering en de problemen met de taliban daardoor.

Ten derde wenst het CGVS hier ook in te gaan op de profielen van uw broers. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw drie broers gevlucht zijn na de machtsovername van de taliban van augustus 2021. U legt echter een aantal vreemde verklaringen af over uw gezinsleden, de vervolging ten aanzien van uw familieleden, hun documenten en de huidige situatie van uw familie die twijfels doen rijzen over uw verklaringen (cfr. infra).

Vooreerst wenst het CGVS te wijzen op een aantal vreemde elementen in uw verklaringen omtrent uw gezinsleden. Tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming sprak u namelijk helemaal niet over uw broer S. (...). U gaf daar aan dat u vier broers had, namelijk Am. (...), Ah. (...), T. (...) en I. (...) (ook: H. (...)); MENA verklaring, p. 2). Als u hiermee geconfronteerd wordt, geeft u initieel aan dat u de namen daar juist heeft vermeld, hoewel u meteen daarna toegeeft dat u het daar verkeerd heeft gezegd. Uw verklaring voor deze fout langs uw kant was dat u slecht geslapen had en u in een slechte

situatie bevond (CGVS, p. 21). Dit is echter geen afdoende verklaring voor deze fout, aangezien u – zelfs als u weinig geslapen heeft en u in een slechte situatie bevindt – er nog steeds van u verwacht kan worden dat u de namen van uw broers wel juist kan aangeven. Bovendien dient hier opgemerkt te worden dat u er wel in slaagt om de namen en leeftijden van uw andere broers en zussen correct weer te geven. Dat u geen eenduidige verklaringen aflegt over uw gezinsleden, doet dus serieuze vragen rijzen omtrent enerzijds uw algemene geloofwaardigheid en anderzijds uw verklaringen omtrent de familieband met de persoon van wie u documenten indient en waarop u een deel van uw vrees baseert, namelijk S. (...).

Daarnaast wenst het CGVS in herinnering te brengen dat u geen enkel document indient dat uw identiteit – en bijgevolg ook uw familieband met uw beweerde broers – zou kunnen onderbouwen. U legt enkel foto's van een aantal kinderen voor, waarop u noch uw voorgehouden broers duidelijk te identificeren zijn. Daarnaast moet er ook op gewezen worden dat een foto van jullie samen op zich niet voldoende is om een familieband aan te tonen. Op de vraag of u foto's heeft van toen u ouder was, geeft u aan dat er geen andere opportuniteiten waren en dat uw broers niet altijd aanwezig waren tijdens belangrijke gebeurtenissen (CGVS, p. 18), een twijfelachtige uitleg - zelfs als ze voor de Afghaanse overheid werken betekent dit niet dat ze vanaf dan van de aardboden verdwijnen.

Ook wenst het CGVS in te gaan op de vermeende vervolgingsfeiten ten aanzien van uw broers. U geeft eigenlijk enkel aan dat de taliban uw broers één of tweemaal – via de moellah en uw moeder – hebben bedreigd om te stoppen met hun job (CGVS, p. 14, 23) en dat de taliban – sinds uw vertrek uit Afghanistan – vragen stellen over u en uw broers (CGVS, p. 25). Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw broers na uw vertrek uit Afghanistan hun job voor de overheid konden blijven uitvoeren. U geeft namelijk aan dat ze alle drie actief in dienst waren tot de val van de voormalige overheid (CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw broers in deze periode noemenswaardige problemen kenden, gezien u enkel aangeeft dat de taliban 'vragen stellen over uw broers' (CGVS, p. 25).

Ten slotte blijkt uit uw verklaringen dat de taliban uw jongere broer met rust laten. U geeft aan dat dit is omdat hij heel jong is (CGVS, p. 25). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangeeft dat uw broer H. (...) jonger is dan u bij uw vorige twee interviews had aangegeven. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u aan dat H. (...) 9 of 10 jaar oud zou zijn (CGVS, p. 6), maar zowel tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming als tijdens uw interview op DVZ gaf u aan dat H. (...) (of: I. (...)) 12 of 13 jaar oud zou zijn (MENA verklaring, p. 3; DVZ, punt 17), wat zou betekenen dat hij op het moment van uw persoonlijk onderhoud al 14 à 15 jaar oud zou moeten zijn. De vraag kan hier gesteld worden of u uw verklaringen hieromtrent bewust aanpast om uw asielaanvraag niet te ondermijnen. Als de taliban namelijk uw broers via u onder druk probeerden zetten, kan de vraag gesteld worden waarom de taliban dat ondertussen ook niet via uw jongere broer zouden doen.

Door het afleggen van ongeloofwaardige en/of tegenstrijdige verklaringen over uw gezinsleden en de vervolging ten aanzien van uw gezinsleden, toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat er ook van zij, zelfs al slaagde u er in een familieband aannemelijk te maken met vroegere leden van het ANSF, dan nog moet u tevens aannemelijk maken dat u hierdoor ook persoonlijke problemen kende en zal kennen in de toekomst. Er kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt dan wel aan dat de taliban u mogelijks wilden gebruiken om uw broers te pakken te krijgen, maar er is supra al op gewezen dat u uw persoonlijke problemen met de taliban geenszins aannemelijk heeft kunnen maken. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat uw broers slechts een laag profiel in het leger bekleedden, namelijk soldaat. Dit blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p. 10-11) én uit de twee legerbadges die u indient van T. (...) en S. (...) (i.e., SDR; zie map 'Documenten'). Dit maakt het minder waarschijnlijk dat de taliban u, de broer van drie gewone soldaten, louter daarom zou gaan vervolgen. Bovendien verwijst u niet naar problemen met individuele talibs of andere personen die wraak zouden willen nemen omwille van wat uw broers deden tijdens hun job. Als u spreekt over de bedreiging die u kreeg van de taliban omwille van de jobs van uw broers, geeft u enkel aan dat de taliban zeiden dat uw broers ongelovigen zijn geworden.

Nergens haalt u aan dat de taliban wraak zouden willen nemen op (een van) uw broers (CGVS, p. 24). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (cfr. supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

U haalt verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde. Evenmin haalt u geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Zoals hierboven al aangegeven, slaagt u er namelijk niet in uw identiteit en uw familieband aan te tonen met de personen

waarvan u documenten indient. Het CGVS wenst hierbij ook te wijzen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie map 'Landeninformatie'), waardoor de bewijswaarde hiervan laag is."

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het herhalen van zijn verklaringen en zijn eigen standpunt, met name dat het zeker niet als denkbeeldig moet worden beschouwd dat zijn drie oudere broers inderdaad voor de Afghaanse overheid hebben gewerkt en zich er na de machtsovername van augustus 2021 effectief toe verplicht zagen het land zo snel mogelijk te ontvluchten, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Verzoeker laat in zijn verzoekschrift gelden dat de vermeende incoherenties en onwaarschijnlijkheden die de commissaris-generaal meent te kunnen opwerpen omtrent zijn verklaringen veelal berusten op interpretaties van details in tijdsweergaven en theoretische en hypothetische overwegingen die, "*weliswaar gebaseerd op internationale rapporten*", niet *per se* toelaten te concluderen dat hij er niet in geslaagd is een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), aan te tonen, doch hij beperkt zich met dit summiere betoog slechts tot het minimaliseren van deze argumenten, zonder evenwel de hierboven weergegeven pertinente vaststellingen, die allen steun vinden in het administratief dossier en in de informatie waaraan in de bestreden beslissing gerefereerd wordt, te weerleggen.

Verzoeker betoogt eveneens dat een verzoeker om internationale bescherming, wat de gegrondheid van zijn vrees betreft, daarvoor niet afgerekend mag worden louter omdat hij een *alias* zou hebben aangewend of een vals *Facebook*profiel of een verkeerde leeftijd naar voren zou hebben geschoven. De Raad wijst er echter op dat verzoeker hier geenszins louter op wordt "*afgerekend*". De bestreden beslissing dient immers te worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging door de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien weerlegt noch ontkracht verzoeker met zijn betoog het pertinente motief van de bestreden beslissing dat zijn algemene geloofwaardigheid ondermijnd wordt door zijn verklaringen over zijn leeftijd en door het gegeven dat hij er niet in slaagt om zijn identiteit ontegensprekelijk aan te tonen, waardoor er vragen rijzen omtrent de geloofwaardigheid van het geheel van zijn verklaringen.

In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker vervolgens dat de hypothese dat hij werd gebruikt door de taliban opdat zij zijn broers in het vizier konden krijgen zeker niet uitgesloten mag worden. Hij voert aan dat het feit dat de commissaris-generaal meent deze "*toch wel mogelijks zeer relevante hypothese*" te mogen verwerpen louter omdat hij deze veronderstelling beweerdelijk pas tegen het eind van zijn persoonlijk onderhoud verwoordde, niet als pertinent of overtuigend kan worden aanzien. De Raad merkt na lezing van de motieven van de bestreden beslissing echter op dat de commissaris-generaal geenszins de hypothese dat verzoeker werd gebruikt door de taliban opdat zij zijn broers in het vizier konden krijgen louter verwerpt omdat verzoeker deze hypothese pas tegen het eind van zijn persoonlijk onderhoud zou hebben aangehaald. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing daarentegen wel dat het gegeven dat (i) verzoeker pas zo laat tijdens zijn persoonlijk onderhoud aanhaalde dat de taliban hem ook gevraagd zouden hebben om de telefoonnummers van zijn broers mee te brengen, dat (ii) verzoeker hier tijdens eerdere interviews niet over gesproken heeft en dat (iii) deze verklaring van verzoeker onlogisch overkomt in het geheel van zijn verklaringen, vragen doet rijzen over de geloofwaardigheid ervan. De Raad herhaalt dat de bestreden beslissing dient te worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging door de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt. Verzoeker slaagt er met dit betoog bijgevolg evenmin in om de hierboven weergegeven pertinente en terechte motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en de informatie waaraan in de bestreden beslissing gerefereerd wordt en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielaas.

Verder kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven geheel ongemoeid laat:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 16 à 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u tot de achtste graad naar school te zijn geweest en ging u ook naar de moskee voor lessen. U verklaart ook nog in contact te staan met uw maternale oom in Afghanistan. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij, in navolging van de commissaris-generaal, wordt geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielaanspraak.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip "ernstige schade" in dit artikel heeft betrekking "op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, pt. 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan blijken in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.4.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdoleerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door verwerende partij bijgebrachte landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *guerrilla*-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoeien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED's-aanvallen en 'unexploded ordnance', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekent zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers" en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (EUAA, "COI Query Afghanistan", november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van EUAA van januari 2023.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Kabul. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Het voorgaande stemt overeen met de "Country Guidance Afghanistan" van EUAA van januari 2023.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN